

Kommunes ageren i denne sag – herunder om man fra ministeriets side vil tage initiativer for at sikre en udnyttelse af de tomme lejligheder.

Svar (10/7 97)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

På Boligministeriets forespørgsel har Københavns Kommune oplyst, at der på nuværende tidspunkt er ca. 100 ældreboliger i Københavns Kommune, der har været ledige i mere end 3 måneder. Det drejer sig primært om et-værelses lejligheder og lejligheder i stueplan, der tilhører almene boligorganisationer. Det samlede antal ældreboliger i kommunen udgør ca. 4.400, og antallet af ledige boliger udgør således i øjeblikket godt 2 pct. heraf.

Københavns Kommune har i den forbindelse oplyst, at antallet af ældreboliger, der har stået tomme over længere tid, indenfor det sidste år er reduceret markant. Kommunen har videre oplyst, at lejen i de ledige ældreboliger udgør mellem 3.000 til 4.000 kr. pr. måned afhængig af boligernes størrelse og beliggenhed. Det månedlige huslejetab udgør derfor 3-400.000 kr. Københavns Kommune har anvisningsretten til de pågældende boliger og hæfter dermed for lejebetalingen overfor boligorganisationerne.

Jeg vil hertil bemærke, at det efter min opfattelse naturligvis er uheldigt, at der står flere boliger ledige, når der samtidig kan konstateres stor efterspørgsel efter boliger fra andre befolkningsgrupper.

Denne problematik – med skiftende behov fra de forskellige befolkningsgrupper over tid – er netop baggrunden for, at reglerne om anvendelse af det støttede byggeri er blevet gjort meget mere fleksible med den nye lov om almene boliger m.v., der trådte i kraft den 1. januar 1997. Kommunerne og boligorganisationerne har principielt altid – som en tabsbegrænsningsforanstaltning – kunnet beslutte at leje ud til andre end den berettigede personkreds, hvis der ikke var efterspørgsel fra denne kreds. Men med den nye lov er muligheden formaliseret, og det er samtidig gjort muligt mere permanent at ændre en boligs status, uden konsekvenser for den indestående belåning og støtte.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at det er den enkelte kommune, der som følge af decentraliseringen til enhver tid har ansvaret for løsning af de boligsociale opgaver, herunder at boligmassen udnyttes optimalt. I den konkrete

sag har jeg hæftet mig ved, at antallet af ledige boliger efter det oplyste er nedbragt betydeligt over den seneste tid, og at kommunen nu arbejder med at få problemet helt løst. Jeg har dog anmodet Bygge- og Boligstyrelsen om at fremsende kopi af denne besvarelse til Københavns Kommune, idet styrelsen samtidig vil anmode om at blive holdt løbende underrettet om sagens videre forløb.

Spm. nr. S 2684

Til indenrigsministeren (4/7 97) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvilke kriterier ligger til grund for den analyse, Hovedstadsudvalget har fremlagt om leveomkostningerne i hovedstadsområdet, kan analysens konklusion bruges af andre end socialdemokratiske borgmestre i Hovedstadsområdet, og kan Indenrigsministeriet stå inde for den fremgangsmåde, der er anvendt ved analysens udformning?«

Begrundelse

Som resultat af en analyse fra Hovedstadsudvalget, der består af syv ministre, konstaterer man, at Hovedstaden er dyr at bo i, men at den kommunale service til gengæld er bedre end andre steder.

Da Hovedstadsudvalget, der har fundet frem til denne konklusion, ikke kan påstås at være neutralt, vil det være interessant at få oplyst baggrunden og de omstændigheder, der har skabt analysen og dens resultat.

Der er jo indtil flere socialdemokratiske borgmestre i hovedstadsområdet, der vil have glæde af at kunne henvise til en sådan analyse. En analyse udarbejdet af partifæller:

Meget belejligt kommer analysen i øvrigt på et tidspunkt, hvor Københavns Kommune er under hårdt pres på grund af den kommunal overadministration, de høje skatter og den elendige kommunale service, der især gælder hospitalsvæsenet, herunder nedlæggelsen af Kommunehospitalet og det skrantende Rigshospital m.v.